

Frank Dahlgaard (UP):

Jo, jeg var såmænd både til stede og beredt til at modtage budskabet, og jeg var også med til at skrive en pjece sammen med Mette Koefoed Bjørnsen, statens tidligere forligsmand, og en række andre økonomer, som lagde alle de her ting frem.

Vi beskrev fordelene, og det er en af fordelene, at man slipper for krise omkring kronen, når man afskaffer den, og vi beskrev ulemperne, og så vejede vi det i forhold til hinanden. Det var klart den bedste pjece, der overhovedet var på markedet, og finansministeren bør kende den.

Når finansministeren siger, at hr. Frank Dahlgaard indrømmer, at der kan komme en krise, så har jeg sagt det hele tiden, det er da klart. Men alle disse ting, inklusive risiciene for kommende kriser omkring kronen, er jo indkalkuleret af finansmarkedet, erhvervslivet og investorerne, og hvis det var så forfærdeligt, som finansministeren har sagt tidligere, og nu – lidt anstrengt – gentager, ville kurserne da ikke stige på aktierne. De andre forhold, der påvirker aktiekurserne, kan da ikke veje så tungt, når de bare stiger. Så er dette med muligheden for lidt krise om kronen altså ikke så alvorligt.

Og vil finansministeren ikke medgive, at de kriser, vi har haft omkring kronen de sidste 10 år, er ikke kriser, der er nået ud i realøkonomien, og som overhovedet kan huskes af menigmand?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

De kriser, vi har haft de sidste 10 år, har omsat sig i nogle statslån, der skulle optages alt for dyrt, en milliardregning, vi trækkes med, og dermed et mindre manøvrerum i vores økonomiske politik. Så de er da i høj grad nået ud i realøkonomien.

Hvis man i øvrigt har en eller anden rimeligt præcis målsætning om, at det her samfund skal nedbringe sin offentlige gæld i en bestemt takt, må man sige, at så har de kriser, vi har haft, og de merrenteudgifter, vi har haft i anledning af dem, afskåret os fra at gøre andre gode ting, hvad enten det så efter nogens mening var skattelettelser, man kunne have fået, eller efter andres mening offentlige goder, man kunne have fået ekstra.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det, som hr. Frank Dahlgaard jo helt forbigår – jeg tror ikke overser, men helt forbigår – er, at hvis der har været nogen markedsforventning til udfaldet af den danske folkeafstemning, så var den nærmest nega-

tiv. Altså markedet havde på forhånd, på grundlag af at et flertal af opinionsmålinger sagde, at nej var det mest sandsynlige, jo taget højde for, at det kunne blive et nej.

Det er selvfølgelig en ekstra grund til, at man ikke har set mange umiddelbare skvulp til den gale side.

En tredje grund ud over det, regeringen har gjort af statements og skabt troværdighed om, er selvfølgelig Nationalbankens meget resolute reaktion på valgnatten omkring renten; den har virket meget beskyttende og stabiliserende.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Dahlgaard, det er sidste gang, maks. 1 minut.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er klart, at markedet delvis havde forventet et nej, for meningsmålingerne viste, at det meget vel kunne blive et nej, men det var jo i de sidste dage spændende ifølge meningsmålingerne, om det ville blive et ja eller et nej.

Jamen det var delvis indarbejdet i forventningerne, og det er klart, at så bliver reaktionen ikke så stor som for eksempel i 1992, hvor vi jo stemte om det samme ved Maastricht, og hvor det blev et nej. Det var et uventet, overraskende nej, og reaktionen kendte vi jo også: der skete næsten ingenting med obligationskurserne eller med aktiekurserne.

Det har vi jo stillet spørgsmål om, det har vi svar på, det har vi dokumentation for, og på den baggrund må finansministeren medgive mig, at man faktisk kørte en skræmmekampagne, når man kendte resultaterne af et tidligere nej, som var uventet. Nu fik vi så et nej, som var i hvert fald delvis forudset, og det er klart, at så må reaktionen blive endnu mindre og måske endda ligefrem positiv. Det var også det, der skete.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Lad mig så slutte med at sige, at jeg oplever ikke, at jeg har medvirket til nogen form for skræmmekampagne under den folkeafstemning.

Jeg oplever, at jeg har prøvet sammen med mine kolleger og meningsfæller at videregive så omhyggeligt som muligt både de erfaringer, vi har fra tidligere valutakriser, og de forventninger, vi har om, hvad Danmark kan blive udsat for, og hvad Danmark kan gå glip af i den situation, vi nu er i.